

Vy, páni zemaní,
my sme vaši poddaní;
my budeme v čiernej zemi
zrovnaní, zrovnaní.

Jak sedliak, tak i pán —
musia všetci umriti;
musia všetci v čiernej zemi
uhniť, uhniť.

Pánovia, pánovia,
za čo my vám robíme,
či to len za tú zem čiernu,
čo po nej chodíme?!

Melódia: Sl. sp. I 276.

512.

P. Makovický a spol., 1880, (Likavka), dol. Liptov

Pred mostom, za mostom jed-na ma-la dve ru-žič-ky
čer-ve-nie, jed-nu da-la mne; a keď mi ju ma-la dat,
za-ča-la sa vymlúvat, že ne-má, že ne-dá, že by bo-lo zle.

*Pred mostom, za mostom jednu mala dve
ružičky červenie, jednu dala mne;
a keď mi ju mala dat,
začala sa vymlúvať,
že nemá, že nedá, že by bolo zle.*

*Anička, dušička, čoś taká bledá,
ved si ty bývala zavždy červená?
Lička ty máś zbládnutie
a očičky vpadnutie,
Anička, dušička, kto k tebe chodí?*

*Akože ti poviem, keď si to ty ten,
čo si k nám chodieval každý boží den.
Počkaj príde promena,
zavezie nás do Brna;
počkaj ty, duša má, čo bude s namá!*

Sedela Anička v zelenom háji,
 (chodit po)
 videla milieho *sediť na kraji*.
 Kde si sa tu, milý, vzal,
 čos' ma verne miloval,
 a teraz, a teraz v žiali zanechal?

Ved som ta zanechal pre ľudské reči,
 čo mi povedali dve sivie oči.
Moj koníček sa laká,
bude vojna veľiká,
ach, bože, prebože, vojna veľiká.

Alebo :

Moj koníček sa trasie,
 že ma na smrť ponesie,
 líkavské dievčatá, pomodlite sa.

Už sme sa modlili Otčenáš, Zdravas,
aby nám pustili Janička zaraz;
ešte sa pomodlíme
Verím v boha i Zdravas,
aby nám pustili Janička zaraz.

V 1. vyd. je uverejnený len druhý text; prvý je vynechaný. Druhá časť nápevu od 9. taktu je v repetícii.

Melódia : Sl. sp. II 368 — [Sl. sp. II 689] — [Sl. sp. II 1].

513.

Spevy zo Zemplínskej stolice

Allegretto (Andante)

K. Szereday, [1880], *Šarišsko-zemplínska[†]*

Ej, Ja - nič - ku, ja - ky ty, ja - ky ty, maš ty pir - ko

z ro - ky - ty, z ro - ky - ty, ke - by ja ce ľu - bi - la,

ľu - bi - la, kraj - še bym ci ku - pi - la, ku - pi - la.